

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010200
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanej T. K. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., prejednal dňa 23. augusta 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/48/2016 zo dňa 29. marca 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/48/2016 zo dňa 29. marca 2017, bola obžalovaná T. K. uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1. dňa 18.06.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. AC za sumu 26,-eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy C.XX-XX@centrum.sk vylákala od poškodenej B. C. sumu vo výške 26,- eur, ktorá jej bola dňa 18.06.2015 zaslaná prostredníctvom poštového poukazu na adresu jej trvalého bydliska T. K., U. XXX/X, XXX XX S., hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej B. C., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom H. N. XXX, škodu vo výške 26,- eur,

2. dňa 20.06.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. O. B. za sumu 25,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy C.W..sk vylákala od poškodenej M. Z. sumu vo výške 26,- eur, ktorá jej bola dňa 20.06.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. banke, a.s., na meno C. C., bytom H. C. XXX, ku ktorému mala prístup, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej M. Z., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom D., F. XXXX/X, škodu vo výške 25,- eur,

3. dňa 27.06.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. D. M. X za sumu 40,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk <http://www.bazos.sk> prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy C..sk vylákala od poškodenej Q. R. sumu vo výške 40,-eur, ktorá jej bola dňa 07.07.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. banke, a.s., na meno C. C., bytom H. C. XXX, ku ktorému mala prístup, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej Q. R., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, škodu vo výške 40,- eur,

4. dňa 03.07.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. W. J za sumu 40,-eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom komunikácie z telefónneho čísla XXXX XXX XXX a z e-mailovej adresy C..sk vylákala od poškodeného Q. D. sumu vo výške 40,-eur, ktorá jej bola dňa 03.07.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. banke, a.s., na

meno C. C., bytom H. C. XXX, ku ktorému mala prístup, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému Q. D., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom K. H. N., P. A. XXXX/X, škodu vo výške 40,- eur,

5. dňa 14.07.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj notebook zn. B. B. one dXXX za sumu 44,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy C..sk vylákala od poškodeného Z. H. sumu vo výške XX,- eur, ktorá jej bola dňa 14.07.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. banke, a.s., na meno C. C., bytom H. C. XXX, ku ktorému mala prístup, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému Z. H., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. - S., N. U. XXXX/XX, škodu vo výške 44,- eur,

6. dňa 01.08.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. H. F. XXX za sumu 40,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy D..sk vylákala od poškodenej Z. Z. sumu vo výške 40,- eur, ktorá jej bola dňa 02.08.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. banke, a.s., na meno C. C., bytom H. C. XXX, ku ktorému mala prístup, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej Z. Z., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom D., T. XXX/XX, škodu vo výške 40,- eur,

7. dňa 01.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj notebook zn. B. B. one dXXX za sumu 50,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy G..sk vylákala od poškodeného A. N. sumu vo výške 53,- eur, z toho 50,- eur ako cena samotného tovaru a 3,- eur poštovné, ktorá jej bola dňa 01.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému A. N., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom R. R., Z. XXX/XX, škodu vo výške 53,- eur,

8. dňa 03.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. D. M. C za sumu 25,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy eurocentrumW..sk vylákala od poškodeného A. U. sumu vo výške 25,- eur, ktorá jej bola dňa 03.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému A. U., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. nad C., T. XXX/XX, škodu vo výške 25,- eur,

9. dňa 12.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. D. M. X za sumu 40,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy pQ.sW..sk vylákala od poškodenej N. D. sumu vo výške 40,- eur, ktorá jej bola dňa 12.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej N. D., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom R., C. XXXX/XXX, škodu vo výške 40,- eur,

10. dňa 14.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. W. J za sumu 33,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S. vylákala od poškodenej F. Z. sumu vo výške 33,- eur, ktorá jej bola dňa 14.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej F. Z., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom T., J. N. XXXX/XX, škodu vo výške 33,- eur,

11. dňa 14.09.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. W. S za sumu 32,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie pod menom S. vylákala od poškodeného X. Z. sumu vo výške 32,- eur, ktorá jej bola dňa 14.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému X. Z., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. C., E. XXXX/XX, škodu vo výške 32,- eur,

12. dňa 21.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. O. R. S. za sumu 42,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-

mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.@centrum.sk vylákala od poškodenej P. X. sumu vo výške 42,- eur, ktorá jej bola dňa 21.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej P. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., V. XXXX/XX, škoda vo výške 42,- eur,

13. v období od 24.09.2014 do 26.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. O. R. S. za sumu 42,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom komunikácie z telefónneho čísla XXXX XXX XXX a z e-mailovej adresy S.XX@centrum.sk vylákala od poškodenej K. E. sumu vo výške 22,- eur, ktorá jej bola dňa 26.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, škodu vo výške 22,- eur,

14. dňa 27.09.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. W. J za sumu 33,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.W..sk vylákala od poškodenej A. E. sumu vo výške 33,- eur, ktorá jej bola dňa 28.09.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., E. XXX/XXX, škodu vo výške 33,- eur,

15. dňa 02.10.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj notebook zn. B. B. one dXXX za sumu 50,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.X@centrum.sk vylákala od poškodeného M. N. sumu vo výške 50,- eur, ktorá jej bola dňa 02.10.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v S. banke, a.s., na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, škodu vo výške 50,- eur,

16. v období od 05.10.2014 do 15.10.2015 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. W. B. S za sumu 30,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.XX@centrum.sk vylákala od poškodeného A. U. sumu vo výške 30,- eur, ktorá jej bola dňa 15.10.2015 zaslaná prostredníctvom poštového poukazu na adresu jej trvalého bydliska T. K., U. XXX, XXX XX S., hoci vedela, že tovar poškodenému nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenému A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, škodu vo výške 30,- eur,

17. dňa 07.10.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. H. F. XXX za sumu 20,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.W..sk vylákala od poškodenej F. Z. sumu vo výške 20,- eur, ktorá jej bola dňa 07.10.2014 zaslaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v K. K., a.s., hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej F. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., S., škodu vo výške 20,- eur,

18. dňa 12.10.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. D. M. XXX za sumu 50,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.XX@centrum.sk vylákala od poškodenej K. Z. sumu vo výške 25,- eur, ktorá jej bola dňa 15.10.2014 zaslaná prostredníctvom poštového poukazu na adresu jej trvalého bydliska T. K., U. XXX, XXX XX S., hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej K. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., S. XX, škodu vo výške 25,- eur,

19. dňa 13.10.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. D. M. X za sumu 39,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.W..sk vylákala od poškodenej G. sumu vo výške 39,- eur, ktorá jej bola dňa 16.10.2014 zaslaná na účet č. XXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v mC. S.A., pobočka zahraničnej banky, na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej G. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. C., R. XX, škodu vo výške 39,- eur,

20. dňa 15.10.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. O. s3 mini za sumu 60,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy S.rW.sk vylákala od poškodenej Q. Z. sumu vo výške 30,- eur, ktorá jej bola dňa 16.10.2014 zaslaná účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v mC. S.A., pobočka zahraničnej banky, na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej Q. Z., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. na X. XXX, škodu vo výške 30,- eur,

21. dňa 09.11.2014 v S. na základe inzerátu č. XXXXXXXX ponúkajúceho na predaj mobilný telefón zn. K. O. R. S. za sumu 40,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy B.W.sk vylákala od poškodenej Z.. F. Q. sumu vo výške 40,- eur, ktorá jej bola dňa 09.11.2014 zaslaná na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX vedený v mC. S.A., pobočka zahraničnej banky, na meno T. K., bytom S., U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej Z.. F. Q., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX, škodu vo výške 40,- eur,

22. dňa 17.12.2014 v S. na základe inzerátu ponúkajúceho na predaj notebook zn. B. B. one dXXX za sumu 50,- eur zverejneného na internetovej stránke www.bazos.sk prostredníctvom e-mailovej komunikácie z e-mailovej adresy B.XX@centrum.sk vylákala od poškodenej N. K. sumu vo výške 50,- eur, ktorá jej bola zaslaná dňa 20.12.2014 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v U. banka, a.s., pobočka zahraničnej banky, na meno T. K., bytom S., J. U. XXX/X, hoci vedela, že tovar poškodenej nedodá, peniaze nevrátila, čím spôsobila poškodenej N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. pod C., D. rad XXX/XX, škodu vo výške 50,- eur.

Obžalovaná T. K. bola odsúdená podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/169/2016 zo dňa 8.2.2017, právoplatný toho istého dňa, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste v neprospech obžalovanej.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanej okresným súdom považuje za nezákonný a neprimeraný. Poukázal na to, že okresný súd v napadnutom rozsudku priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. v podstate zovšeobecnil. V niektorých prípadoch dokonca tak, že na jej priznanie stačí jediné vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na začiatku hlavného pojednávania, bez zohľadnenia akejkoľvek inej aktivity obžalovaného a výpovedí a aktivity obžalovaného v iných štádiách trestného konania. Podľa názoru prokurátora najpodstatnejšou okolnosťou v tejto konkrétnej veci je, že okresný súd mal hodnotiť význam tejto poľahčujúcej okolnosti predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány činné v trestnom konaní a aj súd na objasnenie trestného činu a následné odsúdenie. Ďalej uviedol, že zákonodarca mal zavedením ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. ako poľahčujúcej okolnosti na myslí úplne inú formu aktivity a napomáhania páchatel'a príslušným orgánom, než ako vykladá súd v napadnutom rozsudku a priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti by malo zohľadňovať celú dôkaznú situáciu (prípadne aj aktivitu v inej trestnej veci). Vzhľadom na tieto skutočnosti teda podľa názoru prokurátora prichádzalo do úvahy u obžalovanej T. K. pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladať za skutky pod bodom 1. až 22. rozsudku, trest v rámci základnej trestnej sadzby podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. v rámci sadzby od 3 rokov do 10 rokov. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil a nahradil ho svojím rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanej T. K. zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody bez prihliadnutia na poľahčujúcu okolnosť uvedenú

v § 36 písm. n/ Tr. zák. a pre výkon trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaná písomne nevyjadřila.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť v súlade s konečným návrhom odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obžalovaná T. K. a jej obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. júna 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 23. augusta 2017. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval v súlade so zákonom pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanej T. K., pričom uložený súhrnný trest je zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaná T. K. bola v predmetnej trestnej veci uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 3 roky a hornou hranicou vo výmere 10 rokov. Obžalovaná na škodu cudzieho majetku obohatila seba tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania- na viacerých osobách.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Za správny, považoval odvolací súd poukaz okresného súdu na to, že obžalovaná urobila vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutovala, ktorú okolnosť je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu v prospech obžalovanej. Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu správne zistil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznala k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala, no i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaná napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže urobila na hlavnom pojednávaní okresného súdu vyhlásenie o vine a okresný súd jej vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Tr. por. prijal. Na druhej strane okresný súd správne zistil jednu pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.

Okresný súd rovnako správne použil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. (zostrojujúce ustanovenie), pričom aj po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.428/2012Z.z. stále v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák.

platí, že ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu. V súvislosti s ukladáním súhrnného trestu ukladal okresný súd fakticky trest obžalovanej T. K. za dva trestné činy (dva zločiny spáchané rôznymi skutkami), avšak zároveň trest ukladal podľa tzv. asperačnej zásady na základe ktorej musel zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby. V danom prípade správne okresný súd okrem ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. aplikoval aj ustanovenie § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ukladanie súhrnného trestu), keďže obžalovaná T. K. predmetnú trestnú činnosť spáchala skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn.3T/169/2016 zo dňa 8.2.2017 (rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/169/2016 bol vyhlásený dňa 8.2.2017 a nadobudol právoplatnosť dňa 8.2.2017). Obžalovaná spáchala predmetný pokračovací zločin podvodu skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, konkrétne skorší rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 8.2.2017, sp.zn.3T/169/2016, preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., t.j. uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Týmto skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 8.2.2017, sp.zn.3T/169/2016 bola uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a odsúdená k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ prokurátor namietá nesprávne a nezákonné priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanej okresným súdom podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovanej prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaná takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 275 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatelom (obžalovanou) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h/ Tr. por., t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovanej podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaná „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi naplňa podmienku uvedenú v ustanovení § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4 Tdo 63/2016 zo dňa 25. októbra 2016).

Je taktiež potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Ďalej je potrebné uviesť, že najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Obžalovaná T. K. tým, že pred súdom urobila vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčila dokazovanie jej trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovanej bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Postup okresného súdu v uvedenom smere nebol pritom ani v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

V citovanom stanovisku sú uvedené štyri právne vety, podľa ktorých:

1/ súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona,

2/ poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova),

3/ analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu,

4/ ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Z citovaných právnych viet a ich odôvodnenia v predmetnom stanovisku vyplýva, že prvá z právnych viet sa vyjadruje negatívne k možnosti považovať samotné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona s tým, že priznanie sa je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (napr. rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu).

Druhá z právnych viet sa venuje poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného poriadku (páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Tretia právna veta sa na účely vety štvrtej zaoberá možnosťou použitia analógie v trestnom práve hmotnom, teda pri aplikácii Trestného zákona, pričom objasňuje, v ktorom smere je analógia neprípustná a v ktorom ju je naopak možné a potrebné použiť - teda ak zákon výslovne nepokrýva určitú situáciu a jej riešenie ponúka iný, podobný zákonný inštitút.

Napokon štvrtá právna veta rieši otázku zvýhodnenia páchatel'a (procesne ako obžalovaného), ktorý uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom).

Citované stanovisko teda nielenže nevylučuje, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu týkajúce sa priznania obžalovaného, možnosť aplikácie „iba“ ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný, súdom), ale navyše

umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere považoval preto odvolací súd za nedôvodné a neakceptoval ich. Okresný súd pri určení druhu a výmery trestu vzal správne do úvahy nielen konkrétne okolnosti prípadu, zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. (priznala sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutovala a tiež napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (bola už za trestný čin odsúdená) a spôsob konania obžalovanej, ale aj konkrétny postoj obžalovanej, ktorá škodu v predmetnej veci poškodeným nahradila.

Nepodmienečný súhrnný trest uložený okresným súdom obžalovanej vo výmere 3 roky a 6 mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/169/2016 zo dňa 8.2.2017 (právoplatného dňa 8.2.2017), ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jej individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovanej na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom nezákonný a neprimerane mierny.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovanej na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.